

Слава Цетињског манастира и Богословије

Светом архијерејском Литургијом и благосиљањем славског колача на Цетињу је 31. октобра 2021. године торжествено прослављен празник Светог апостола и јеванђелиста Луке и Светог Петра Цетињског, који је слава Цетињског манастира и Богословије.

Светом службом Божјом началствовао је Његово Високопреосвештенство Митрополит дабробосански г. Хризостом уз саслужење Високопреосвећеног Митрополита црногорско-приморског г. Јоаникија и Преосвећене господе Епископа полошко-кумановског Јоакима, рашко-призренског Теодосија, славонског Јована, буеносајреског и јужноамеричког Кирила, марчанског Саве, викара Патријарха српског Порфирија, свештенства и свештенмонаштва из више епархија Српске Православне Цркве. Беседио је Митрополит дабробосански г. Хризостом:

-И данас, када славимо успомену на Светога Петра Цетињскога, потврђују се ријечи Диван је Бог у светима својим, Бог Израиљев, јер се Господ управо и може препознати само преко светих Божјих угодника, како у Старом Завјету тако и у Новом Завјету, јер је Бог увијек испитивао и срце и ум, и све оно што је човјек, да би га онда послао да буде слуга народа, као што је испитивао и Мојсија који се отимао и није хтио да прихвати службу. И сви свети пророци су нерадо прихватили да буду вође народне, тражили су увијек оправдање и изговор да не буду баш они ти који ће ићи испред свог народа. Господ који испитује, истражује срца људска, Он је препознао Светога оца нашега Петра још док је био дијете, док је био мали, и довео га је управо овдје у ову светињу да се припрема, као некада Богородица у јерусалимском храму, да

послужи тајни спасења. Свети Петар Цетињски је дошао да се у овој светињи припреми да буде архипастир, светитељ, просветитељ, да буде онај који ће ићи испред свог народа у тешка времена борби против Турака, али и других који су атаковали да окупирају Црну Гору, која је у то вријеме била мала, да је отму и покоре, али управо се он трудио да сачува остатак српства. Ми знамо када су Османлије окупирале сав балкански простор, велики отпор им је пружио српски народ Црне Горе, који се борио и сачувао дио слободне српске земље да је Османлије не окупирају. И то је био тај благословени остатак остатака наше слободе коју је Свети Петар морао да сачува. Та сачувана светиња била је квасац слободе који ће довести до ослобођења. И данас у црквеним пјесмама посвећеним Светом Петру чујемо прије свега да се он бори за спасење свога народа у Христу Господу, да његов народ спозна Господа Христа и то је онда остварење Царства небеског. Нема другог царства осим Христа Господа, Он је то Царство небеско које требамо да нађемо, да освојимо и будемо једно са Њиме и Он са нама, и ми у Њему и Он у нама. То је оно за шта се Свети Петар борио, да своју паству, свој народ охристи, да буде Христово царство Божје. Свети Петар се борио и за физичку слободу свог народа, али прије свега за духовну слободу, слободу мисли и срца, слободу бића свог народа. Све муке и патње свога народа је носио. Та духовна борба коју је светитељ носио много је тежа од физичке коју је водио против непријатеља. Требало је да смири, уједини, сједини у Христу Господу узнемирена и несложна племена, људе ових простора. Господ му је дао снаге и мудрости да то колико-толико постигне. Зато данас када стојимо пред његовим моштима будимо срећни и задовољни да нам је Господ дао таквог архијереја преко којег можемо да препознамо Господа који се брине о спасењу свога народа увијек и у свако вријеме.

Митрополит Хризостом је поучио сабране да Господ када је најтеже шаље слугу свога кога је изабрао да послужи народу и Цркви и да се то десило и Светом Петру и свима послје њега до данашњег митрополита Јоаникија, коме је пожелио да као и Свети Петар Цетињски води свој народ и Цркву ка јединству са Христом Господом:

-Ако смо са Христом Господом једно, онда смо и међусобно једно. Ако смо далеко од Бога онда смо далеко једни од других, јер Бог је тај који нас сједињује и уједињује са собом и у себи. Драги Владико, нека буде срећно и благословено, нека Господ молитвама Светога Петра Цетињског Чудотворца благослови тебе, твоје сараднике, који ће заједно са тобом бити на истом дјелу Цркве Божје овдје у Црној Гори. Посебно желим да честитам нашим професорима и ученицима Цетињске богословије њихов дан, славу Светог

Петра. Мало ко у историји наше Цркве има ту привилегију као ученици Богословије Светог Петра Цетињског да стоје сваки дан пред светитељем Божјим, цјеливају његове мошти и ту се уче страху Божјем. Нека Господ благослови све професоре и ученике и утврди их да се увијек угледају на Светог Петра и онда када је најтеже нека знају да је он победио сва искушења и да се показао побједником свих невоља зато што је био слуга Божји. И ми учећи се од њега требамо да ојачамо своју вјеру, труд, рад, молитву и подвиг. Нека буде срећна крсна слава како ове свете обитељ тако цијеле Митрополије и Црне Горе, али и наше Богословије. Да буде срећно и благословено, да се радујемо и веселимо данас сви, јер је заиста велики дан и за ову светињу и за нашу Богословију и нашу Цркву.

На крају свете службе Божје освештани су славски дарови. Честитајући славу братству Цетињског манастира и ђацима и професорима Богословије Светог Петра Цетињског, Митрополит црногорско-приморски Јоаникије је казао:

-Овај свети дан много значи и за ову свету обитељ и за наше богословско училиште, за овај град и за цијелу Црну Гору, али и за цијело православље. Данас прослављамо спомен Светога оца нашега Петра Цетињског Чудотворца. Сабрали смо се око његовога ћивота, око његових светих моштију, да се заједно помолимо Богу, да душе своје испунимо духовног миомира од његових светих моштију, да излијечимо своје душевне и тјелесне немоћи. Он је био поштован и у вријеме свога земаљског живота док је ходио по Црној Гори као свети човјек, као апостол Христов. Својим упокојењем на дан Светог апостола Луке посвједочио је да је вршио апостолску службу. Иако је био поштован од народа као свети човјек није му било са народом лако, па је морао често да заклиње, а понекад и проклиње како би обуздао самовољу народну. Што су му се више противили, показивало се да је он заиста од Бога послат, јер они који су му се противили лоше су пролазили. Били су изобличени и посрамљени врло брзо од Господа Бога, који суди и живима и мртвима. Имао је живу ријеч Божју у себи и његова ријеч за оне који су га слушали била је закон и просветљавала њихове путеве, упућивала их на спасење. Он је свој народ, као Христов и Божји човјек, приводио Господу Исусу Христу, сједињавао са Христом причешћујући народ Светим тајнама Христовим, учећи их богонадахнуто мудрости Божјој и свему ономе што је потребно души људској да се научи. Свети Петар у вријеме свога земаљскога живота био је ослонац цијелом народу, али и цијелом свештенству, посебно своме наследнику Петру Другоме. Када читамо Његоша видимо да је то мудрост коју је наслиједио од Светога Петра те да не можемо замислити величину владике Рада без Светога Петра Цетињскога. По његовом мишљењу

примјер Светога Петра је био ослонац свима онима који су размишљали и живјели по вјери.

-Сагласан сам са ријечима Високопреосвећеног Митрополита г. Хризостома да ђаци и професори Цетињске богословије имају ту повластицу да се моле пред ђивотом Светога Петра и клањају десници Светога Јована Крститеља и честици Часнога крста свакодневно те да се по томе ова Богословија помало одликује и разликује од других. Показало се да су ученици ове Богословије, који су се прихватили свештеничкога чина, добри, вјерни и ревноси свештеници, и то је сигурно благослов Светога Петра Цетињскога. Хвала Богу из наше Богословије данас имамо велики број свештеника на свим меридијанима и свим просторима Српске Православне Цркве. Имамо епископа, а ево најмлађи је епископ који је завршио ову Богословију, а касније се школовао на високим богословским школама, отац и Владика марчански Сава који је недавно постао архијереј. Имамо ту радост да дочекујемо архијереје који су потекли из ове свете обитељи, као и архијереје који су свршили Цетињску богословију. Све је то благослов Светога Петра Цетињскога. Нека тај благослов буде на свима вама и онима који приступају са вјером и надом и љубављу његовом светоме ђивоту, казао је Његово Високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије и заблагодарио свим архијерјима који дошли поводом славе Цетињског манастира и Богословије, али и поводом годишњег помена блаженопочившег митрополита Амфилохија.

Прослава Светог Петра Цетињског, славе Цетињског манастира и Богословије Светог Петра Цетињског, настављена је духовном академијом у крипти Саборног храма Христовог Васкрсења у Подгорици, у организацији Богословије Светог Петра Цетињског, а у оквиру културно-духовне манифестације Дани митрополита Амфилохија.

Духовној акдемији су присуствовали Њихова Високопреосвештенства Митрополити дабробосански г. Хризостом и црногорско-приморски г. Јоаникије и Његово Преосвештенство Епископ буеносајрески и јужноамерички г. Кирило, као и многобројни благочестиви народ.

Академија је почела тропаром Светом Петру Цетињском, а затим је скуп благословио и поздравио Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије, који је подсетио да богослави традиционално припремају академију посвећену Светом Петру, као и да је то оно што обележава рад Богословије, да слави своју крсну славу и да оно што деца уче из богословских наука и оне духовне вредности који негују на неки начин кажу и отпевају:

-Јер наша вјера је таква, у њој имамо истину, љепоту и пјесму. Заправо сав садржај којим се ми бавимо, све се претвара у пјесму, све врхуни пјесми у поезији. Процес учења је веома сложен и намијењен је младима и то је потпуно природно када се човјек тјелесно развија, да истовремено узраста и духовно. Тада се његови дарови развијају, уобличавају и то јесте смисао образовања, да кроз тај процес наставе, учења, образовања, васпитања, човјек постане свјестан својих дарова које му је Бог дао и да их развије. Тако узраста млади човјек и постаје зрела одговорна личност.

Митрополит је посебно нагласио да се богослови током школовања спремају за свештеничку службу која је лепа, узвишена, али тешка и одговорна:

-Наука која се учи у богословској школи никако није само образовање, него нешто много веће, образовање и васпитање у најширем смислу те ријечи и једно без другог не може се замислити у богословским школама. Сваки ђак који учи ову школу мора много чега да се одрекне и не може да иде тим путем ако нема призив од Господа. Посебно је важна улога професора који врше велико и значајно дјело, а током времена виде и сами да сваки труд, па и најмањи, доноси велике плодове. Ти млади људи већином постају свештеници, монаси, владике, неки се никада и не рукоположе, али већина од њих остају добри хришћани. Зато не треба жалити труда када је ријеч о учењу и васпитању и ношењу тога бремена. Захваљујем нашим професорима који се вриједно труде око наших ученика, то није баш лако, школа је интернатског типа, они морају да преузму сву бригу о дјечи коју су им Бог и њихови родитељи послали на старање.

На крају свог слова заблагодарио је Његовом Високопреосвештенству Митрополиту дабробосанском г. Хризостому, члану Светог Архијерејског Синода задуженом за просвјету, на посети и началствовању светој Литургији у Цетињском манастиру и узношењу молитве Господу за цетињско богословско училиште и за цетињску обитељ, за све хришћане и за сву Цркву.

У наставку програма беседио је председник Удружења књижевника Црне

Горе Новица Ђурић, отпевана химна Цетињске богословије Полећела два анђела” и одрецитована посланица Светог Петра Цетињског Црногорцима и Брђанима. Програм је улепшан звуцима фруле Радована Сукновића, након чега су ученици Богословије су извели народну песму Хватајте се бијеле руке. Лука Зечевић уз гусле је отпевао одломак из Горског вијенца, а потом су се богословци представили сплетом народних песама. После одломка из Луче микрокозме, изведен је антифон Пасхалне службе. Академија је завршена народном химном Онамо, ‘намо. Све песме и рецитације извели су ученици Богословије Светог Петра Цетињског.

spc.rs